

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 11C/34/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819205344
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Škvaridlová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3819205344.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Ľudmilou Škvaridlovou v právnej veci žalobkyne I. G., nar. X.X.XXXX, trvale bytom R. 8, O., t. č. umiestnená v Dome opatrovateľskej služby Kanianka proti žalovanej Q.. R. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXXX/XX, O., zast. Mgr. Milanom Vallom, advokátom so sídlom Vajnorská 43 Bratislava o určenie vlastníckeho práva takto

rozhodol:

- I. Žalobu **z a m i e t a**.
- II. **P r i z n á v a** žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi vo výške 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou domáhala o určenie, že vlastníkom nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX vedeného Okresným úradom Prievidza, katastrálnym odborom, pre k. ú. O., R. O., okres V., ako pozemky parc. reg. „C“ parc. č. XXXX/X - druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², parc. reg. „C“ parc. č. XXXX/X - druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere XX m², parc. reg. „C“ parc. č. XXXX - druh pozemku záhrada o výmere XXX mX a ako stavba rodinný dom so súp. č. XXX, postavený na parc. č. XXXX/X - druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere XX mX je I. G., rod. P., nar. X.X.XXXX, bytom R. 8, O. s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu o veľkosti X/X. Súčasťou tejto žaloby je aj návrh na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým žalobkyňa žiada, aby súd určil, že žalovaná je povinná zdržať sa predaja alebo iného spôsobu scudzenia, prenájmu, založenia alebo iného spôsobu právneho zaťaženia, či nakladania s podielom o veľkosti X/X na nehnuteľnostiach evidovaných na LV č. XXXX, vedeného Okresným úradom Prievidza, katastrálnym odborom pre k. ú. O., R. O., okres V. ako pozemky parc. reg. „C“ parc. č. XXXX/X - druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², parc. reg. „C“ parc. č. XXXX/X - druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere XX m², parc. reg. „C“ parc. č. XXXX - druh pozemku záhrada o výmere XXX mX a ako stavba rodinný dom so súp. č. XXX, postavený na parc. č. XXXX/X - druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere XX mX je I. G., rod. P., nar. X.X.XXXX, bytom R. 8, O. s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu o veľkosti X/X a súčasne je povinná zdržať sa konania, ktoré by bránilo žalobkyňi vyššie uvedené nehnuteľnosti v plnom rozsahu za účelom bývania riadne užívať a to všetko do právoplatnosti skončenia konania vo veci samej.

2. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že darovacou zmluvou vloženou do katastra nehnuteľnosti v roku 2012 pod č. V 4666/12 darovala žalovanej svoj podiel o veľkosti X/X-in na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v k. ú. O., zapísaných na LV č. XXXX ako parc. reg. „C“ parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², parc. reg. „C“ parc. č. XXXX - záhrada o výmere XXX mX a parc. reg. „C“ parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XX mX a na nej stojaci rodinný dom so súp. č. XXX.

Uvedené nehnuteľnosti pôvodne patrili žalobkyni a jej manželovi, t. j. rodičom žalovanej a po smrti jej manžela a následne i v dedičskom konaní žalobkyňa vlastnila podiel vo veľkosti X/X-ín na nehnuteľnostiach a žalovaná mala podiel o veľkosti X/X-iny na nehnuteľnostiach a podiel o veľkosti X/X prislúchal bratovi žalovanej V. G., od ktorého následne žalovaná jeho podiel kúpila.

Uviedla, že žalovaná naliehala na žalobkyňu, svoju matku, aby svoj podiel darovala, že takto budú mať istotu, že o nič neprídu. Žalobkyňa na jej opakované naliehanie a presvedčenie darovala svoj podiel o veľkosti 4/6 na nehnuteľnostiach žalovanej v dobrej viere a s presvedčením, že ich bude môcť v klude užívať až do svojej smrti. Nevedela ako laik, že darovacia zmluva musí výslovne obsahovať aj právo dožiť, vecné bremeno v jej dome, keďže žalovaná ju ubezpečovala, že sa o ňu bude starať, že jej bude oporou a že sa nemusí obávať o strechu nad hlavou. Presvedčila žalobkyňu, aby darovacou zmluvou previedla svoj podiel na ňu a preto i darovaciu zmluvu podpísala. Darovaciu zmluvu pripravila žalovaná a vklad do katastra nehnuteľností bol bez zápisu vecného bremena aj realizovaný. Nehnuteľnosti uvedené v žalobe do tej doby a aj následne využívala výlučne žalobkyňa za účelom bývania a žalovaná sa zdržiavala a zdržiava v Bratislave.

Neskôr sa správanie žalovanej voči žalobkyni začalo zhoršovať, jej sporadické neohlásené návštevy boli spojené s iniciovaním hádok, urážaním a častovaním voči žalobkyni vulgarizmami, vyhrážkami ohľadom predaja domu a umiestnení žalobkyni do Strediska sociálnych služieb v Kaniaňke, kde sú pre dôchodcov veľmi ťažké podmienky - zastaralé vybavenie izieb, traja a viac ľudí na jednej izbe, žiadny priestor na rehabilitáciu a relax. Toto žalovaná vykonala najmä s úmyslom odnášať z domu veci, ktoré patria do vlastníctva žalobkyne.

Uviedla, že správanie žalovanej bolo terorizujúce a hysterické výstupy sa rokmi len stupňovali nad únosnú mieru.

Žalobkyňa si zlomila po prvýkrát bedrový kĺb a vtedy žalovaná prišla k svojej matke na tri týždne pomôcť a predstierala pomoc, pričom bola žalobkyni len priťažujúca a po neustálom terorizovaní zo strany žalovanej bola nútená ju poslať preč a takúto pomoc radšej odmietla.

Správanie žalovanej voči žalobkyni ako matke je neuctivé, amorálne a bezočivé vzhľadom na to, že žalobkyňa svojím správaním žalovanej nedala ani najmenšiu príčinu. Žalovaná jej sťažovala užívanie nehnuteľnosti rôznymi prekážkami, zamykala priestory domu, čím ju obmedzovala v užívaní jej vecí a jeho príslušenstva, uzamykala príjazdovú bránu, čo jej zhoršovalo prístup s nákupmi bežných potravín. Pravidelne sa žalobkyni vyhrážala, že dom predá a zo žalobkyne sa stane bezdomovec a dá ju do domu dôchodcov. Žalobkyňa nehnuteľnosť udržiavala a udržiava a platí všetky náklady spojené s jej užívaním, pričom napriek prísľubu starostlivosti a pokojného dožitia, žalovaná jej vôbec roky nepomáhala. Zaujíma sa o potrebné opravy domu vždy len v kontexte zvýšenia jeho ceny, aby ho mohla čo najdrahšie predáť, resp. o zníženie ceny domu v čase, keď sa snažila kúpiť 1/6-inu domu od svojho brata V. za čo najnižšiu cenu. O žalobkyňu a o jej zdravotný stav, či potreby vôbec nejaví záujem. Žalovaná neustále pýta od žalobkyne peniaze, hoci žalobkyňa je už na dôchodku a v minulosti jej po predaji domu v O.i darovala väčší obnos peňazí a ešte neskôr na to aj darovala svoj podiel na nehnuteľnostiach v O. Žalobkyňa si v októbri 2019 zlomila bedrový kĺb po druhý raz. Žalovaná ju v nemocnici navštevovala, pričom návštevy boli spojené s krikom, terorizovaním a vyhrážkami. Dôvodom návštev v nemocnici nebol záujem o zdravotný stav žalobkyne, ale získať informácie o šperkoch, odložených úsporách o dôchodku.

Vzhľadom na niekoľkoročné odporné správanie žalovanej nielen voči nej, ale aj ostatným členom rodiny a najmä z obavy, že žalovaná svoje vyhrážky zrealizuje a poruší všetky svoje sľuby listom zo dňa 3.11.2019 vyzvala žalovanú na vrátenie daru. Výzva na vrátenie daru obsahovala dohodu o vrátenie daru a s ňou spojený návrh na vklad do katastra nehnuteľností. Žalovaná prevzala výzvu dňa 8.11.2019. Ďalej uviedla, že po trojtýždňovom pobyte v nemocnici žalovaná umiestnila žalobkyňu nedobrovoľne do Domova dôchodcov v Kaniaňke a počas pobytu v nemocnici vymenila zámky na dome, aby sa žalobkyňa nemala kam vrátiť a vyhlasuje dom napriek výzve na vrátenie daru za svoj. Prezentovala žalobkyni pobyt v domove dôchodcov ako rehabilitačný, ale vzhľadom na toto tvrdenie bolo riaditeľkou dementované, vraj tam s ňou cvičiť nebudú a tak žalobkyňa rehabilituje za pomoci syna a vnukov v najlepšom presvedčení ako vie.

Žalovaná následne dňa 11.10.2019 odcudzila žalobkyni občiansky preukaz a nevedela s akým úmyslom. Uvedené odcudzenie nahlásila na políciu a toto počínanie zo strany žalovanej sa ešte vystupňovalo, keď podala na Mestský úrad Bojnice návrh na zrušenie trvalého pobytu žalobkyne. Žalovaná dňa 24.10.2019 bez súhlasu žalobkyne z jej bankového účtu odcudzila našetrené úspory vo výške 360 eur, ktoré si pravidelne z dôchodku odkladala. K účtu mala dispozičné právo aj žalovaná. Žalobkyňa nevie, na aký účel boli uvedené peňažné prostriedky vybraté a použité.

Žalovaná má v úmysle nehnuteľnosť predáť, hoci výzvu na vrátenie daru prevzala.

Žalobkyňa odôvodnila žalobu § 630 Občianskeho zákona, poukázala na uznesenie Ústavného súdu SR č. k. IV.ÚS XX/XXXX, rozhodnutie KS G. sp. zn. XCo XXX/XXXX, rozhodnutie R 88/1998, uznesenie NS ČR sp. zn. 33Odo 936/2006.

3. Žalobkyňa na svoje tvrdenia k žalobe pripojila výzvu na vrátenie daru zo dňa 3.11.2019, výpis z LV č. XXXX zo 6.12.2019, fotokópiu darovacej zmluvy.

4. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 17. januára 2020 uviedla, že žalobkyňa nie je spôsobilá na právne úkony, nedokáže si uvedomovať následky vlastného konania a za týmto účelom navrhla súdu obmedziť žalobkyňu, svojej matke spôsobilosť na právne úkony. Poukázala na obsah spisu sp. zn. 4Ps 1/2020 a uznesenie zo dňa 26. februára 2020, ktorým návrh Q.. R. G. na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

Navrhla, aby súd prerušil konanie o určenie vlastníckeho práva do právoplatného skončenia konania o obmedzení spôsobilosti na právne úkony žalobkyne, pretože toto rozhodnutie má vplyv na vec samú. Žalovaná ďalej vo svojom písomnom vyjadrení uviedla, že žalobkyňa, jej matka si dňa 7.10.2019 vo večerných hodinách zlomila aj druhú nohu v garáži, keď sa taxíkom vracala z niekoľkohodinového nákupu. Následne vykrikovala na svojho syna, brata žalovanej, ktorý býva hneď vedľa v dvojdomi. Žalobkyňu odviezla sanitka do nemocnice. V dôsledku tejto zlomeniny bola operovaná a bola v celkovej narkóze, čo u nej spôsobilo ešte horšie psychiatrické zmeny. Jej správanie bolo agresívne a nadávala. Pri jej návšteve sa žalobkyňa dovoľavala návratu domov, pričom po prepustení z nemocnice sa sama nevedela ani postaviť. Vymýšľala si rôzne nové bludy, ktoré pred úrazom od nej často nepočula. Nedokáže si vo veľmi pokročilom veku sama uvedomovať dôsledky vlastných úkonov, pričom je veľmi ľahko ovplyvniteľná a celé toto konanie je iniciované bratom žalovanej V. G. ako neobdarovaným potomkom. V pozadí celého konania je dcéra jej brata V. G. O. Q. so svojím manželom, bývalým katolíckym farárom G., ktorí stoja v pozadí tohto všetko, ktorí to celé riadia, pričom zmanipulovali aj deti žalovanej.

Žalobkyňa chcela, aby sa rodinný dom predal cudziemu, nie bratovi žalovanej V. alebo jeho rodine. Brat nahováral žalobkyňu a synov žalovanej a tiež ju ovplyvňovali, aby sa vrátila do domu, lebo on sa bude o ňu starať. Brat žalovanej sa o žalobkyňu doteraz ani neobzrel a nevedel sa jej ani pozdraviť. Okrem iných vulgárnych nadávok ju nazýval trúbou za prítomnosti znalca a na súdnom pojednávaní materou, ktorá darovala žalovanej svoj podiel a to z dôvodu, lebo chce zvrátiť majetkové pomery a domnieva sa, že žalovaná bude musieť vrátiť žalobkyňu časť nehnuteľnosti, ktorú jej darovala, keď ešte ovládala svoj rozum. Žalovaná vysúdila od svojho brata podiel na dome, preto sa aj stala výlučnou vlastníčkou tohto domu. Brat sa snažil, aby dom žalovanej pripadol jeho dcére G. s manželom. Poukázala na dôkaz obsahu spisu v konaní sp. zn. 6C 139/2014 a obsah spisu v konaní sp. zn. 14C 11/2017.

Ďalej uviedla, že jej synovia sú zadlížení, starší syn má záznam v úverovom registri, lebo nesplácal pôžičku. Mladší syn si kúpil dom a má problém zaplatiť aj za telefón. Predpokladá, že sa dostal do vážnych finančných problémov, preto žalobkyňu nahovorili na vrátenie daru zo zisťovaných dôvodov. Zrejme sa dohodorili s jej bratom, že po vrátení daru bratovej rodine žalobkyňu podiel odpredajú a zrejme lacnejšie. Žalobkyňu svoje zámery neprezradili a navyše tomu vôbec nerozumie. Aj aktuálne je žalobkyňa proti tomu, aby sa akákoľvek časť rodinného domu vo vlastníctve žalovanej dostala do vlastníctva jej brata a jeho dcéry V.Q. s manželom.

Poukázala aj na konanie sp. zn. 6C 98/2014. Ďalej uviedla, že rodina brata žalovanej a jej deti sa dopustili podvodu na žalobkyňu, zneužili ju a napísali výzvu na vrátenie daru po jej októbrovom úraze, ktorú jej údajne dali podpísať.

Keď žalovaná prišla do rodinného domu dňa 17.11.2019 už ako vlastníčka tohto domu, zistila, že vložky na všetkých dverách boli vymenené a nemohla sa dostať do svojho rodinného domu v Bojniciach. Brat jej odmietol dať kľúč od rodinného domu a nadával jej. Žalobkyňa ju informovala, že jej brat dal vymeniť všetky zámky na rodinnom dome, aby žalovanej zabránil vo vstupe do jej domu. Žalovaná z tohto dôvodu privolala políciu. Dňa 18.11.2019 žalovaná opäť prišla do O. a dala vymeniť vložky na dverách rodinného domu, jej brat behal po jej pozemku, nadával jej, ohrozoval ju a vyhrážal sa jej.

Vzhľadom k tomu, že po zlomení druhej nohy žalobkyne dňa 7.10.2019 sa ešte zhoršili psychiatrické zmeny u žalobkyne, žalovaná začala vybavovať posúdenie o odkázanosti na sociálnu službu. Žalovaná uviedla, že roky matku upozorňovala na to, že keď sa jej niečo stane, nebude môcť zostať v Bojniciach a starať sa o ňu, ako to bolo v roku 2012, keď sa musela o ňu starať, hoci brat býval hneď vedľa. Pôvodne uvažovala o opatrovateľskej službe, ktorá ako žalovaná zistila, by mohla zabezpečiť potreby

žalobkyne iba na 7 a pol hodiny a v sobotu a v nedeľu by túto službu nezabezpečovala. Žalobkyňa potrebovala mať dohľad 24 hodín.

Brat žalovanej a jej synovia chodili do nemocnice žalobkyňu klamať a ona žila v presvedčení, že bude mať opatrovatelku 24 hodín denne. Mali to tak vymyslené, že vraj sa bude o ňu starať brat žalovanej. Pritom žalobkyňa bola pre jej brata iba kravou, špinou, sviňou, hlupaňou, trúbou, mater a podobne. Ich cieľom bolo dostať žalobkyňu späť do rodinného domu a to za každú cenu, aby mohol jej brat po dohode so synmi žalovanej kontrolovať jej rodinný dom a žalobkyňu a aby nemohla žalovaná dom predať. Žalobkyňu nahovárajú jej synovia, aby nešla ku žalovanej do Bratislavy.

Brat žalovanej sa nikdy o žalobkyňu nestaral, neurobil pre ňu nič, nepomohol jej, nepohrabal listie, nepokosil, nepolial kvety. Špinavé prádlo z nemocnice prala iba žalovaná. Po prepustení z Nemocnice v Bojniciach nemali ešte doriešenú starostlivosť o žalobkyňu, pričom žalobkyňa nechcela ísť k žalovanej do Bratislavy. Žalobkyni v nemocnici vysvetlili, že potrebuje sústavnú starostlivosť a nebude mať opatrovatelku stále, preto bez váhania podpísala sociálnej sestre zariadenie pre seniorov za prítomnosti žalovanej a vrchnej sestry P. Žalovaná vedela, že jej brat, jej synovia a jej sesternica žalobkyňu nahovárajú, aby išla domov. Všetci ju využívali. Žalovanú vykresľujú ako obludu, ktorá sa chce žalobkyni zbaviť.

Dňa 29.11.2019 žalovaná telefonovala so žalobkyňou, ktorá sa sťažovala, že brat žalovanej a jej synovia chcú, aby sa na ďalší deň odsťahovala z domu sociálnych služieb späť do jej rodinného domu, ale ona nechcela v dome sociálnych služieb zostať, lebo sa na odchod ešte necítila. Dokonca sa jej tam veľmi páčilo. Aj pri návšteve jej brata v dome sociálnych služieb uviedla, že nechce odísť z tohto zariadenia. Jej brat a jej synovia žalobkyňu presvedčali v DSS, aby sa vrátila domov a chcú, aby sa vrátila. Na takéto naliehanie a presvedčanie sa žalobkyňa rozhodla, že pôjde domov. Neskôr zase zmenila názor a nechcela odísť z DSS a aj na Vianoce nechcela zostať v penzióne.

Uviedla, že jej rodine nejde o žalobkyňu, ale ide im o majetkové ciele. Zneužili jej fyzický a psychický stav, jej vek, pričom potrebuje sústavnú starostlivosť a v tomto zariadení má odbornú pomoc aj starostlivosť. Žalobkyňa mohla prísť k žalovanej do Bratislavy, pričom má na opatrovatelstvo kvalifikáciu aj skúsenosti, žalobkyňa nechcela ísť. Jej brat aj jej synovia so žalobkyňou manipulujú a hovoria len to, čo jej vŕkajú do hlavy a vyslovene rozkazujú. Sústavne opakujú to, čo povedal jej brat a jej synovia. Nemá vlastný názor a nerozhoduje na základe jej slobodnej vôle.

Ďalej uviedla, že výzvu na vrátenie daru nepísala žalobkyňa, bola odoslaná z Bratislavy, pričom by takýto list s takýmto obsahom už nedokázala napísať, ale ani pochopiť. Údajne jej dali túto výzvu podpísať. Výzva je nepravdivá a plná obvinení, ktoré sú nepravdivé. Žalobkyňa nerozmýšľa vlastnou hlavou a neradi sa svojou vôľou, ale tým, čo jej povie brat žalovanej a jej synovia. Pri osobnej konverzácii so žalobkyňou obsah tohto listu ani nepoznala.

Ďalej uviedla, že žalobkyňa navrhla darovať jej podiel žalovanej a to nielen z dôvodu, že rodičia značne odfinancovali stavbu rodinného domu jej brata, ale aj z dôvodu fyzického napadnutia O. Q., ktorá napadla žalovanú.

Žalobkyňa jej nikdy nedarovala väčší obnos peňazí. Žalobkyňa nemala žiadne úspory a dôchodok, ktorý dostala v deň úrazu ju okradol jej brat, o zlato, kľúče, doklady, vŕtačku a iné veci.

Pred umiestnením žalobkyne do DSS neprezentovala tento pobyt v tomto zariadení ako rehabilitačný, dokonca ani nepovedala, kde bude umiestnená. Vybavila to na poslednú chvíľu a konzultovala to so sociálnou sestrou. V nemocnici jej bratovi povedali a ukázali, ako má so žalobkyňou cvičiť. Občiansky preukaz žalobkyni neodcudzila, ale použila ho na prihlásenie žalobkyne na prechodný pobyt v Bratislave, lebo s trvalým pobytom nesúhlasila. Po prepísaní prechodného pobytu jej občiansky preukaz vrátila. Vzhľadom na zdravotný stav žalobkyňa potrebuje neustálu starostlivosť, ktorú jej nemá kto v rodinnom dome poskytnúť. Žalovaná mala dispozičné právo k účtu žalobkyne, preto nemohla odcudziť žiadne finančné prostriedky a tento účet s jej dispozičným právom zaviedli v roku 2012 po jej prvom úraze, zlomenine pre prípad, že sa žalobkyni niečo stane. Žalobkyňa tomu vôbec nerozumie a ani nevedela, že nejaké úspory na účte má. V banke jej bolo vysvetlené, že má rovnaký dôchodok, ktorý sa jej každý rok zvyšuje, preto jej tam nabehli nejaké úspory, o ktorých ani netušila a o ktorých nevedela ani žalovaná. Peniaze vybrala za účelom zaplatenia jej účtov, ktoré stále platí žalovaná a bude od žalobkyni požadovať, aby jej tieto účty preplatila.

5. Žalovaná k svojmu písomnému vyjadreniu pripojila uznesenie Okresného súdu Prievidza zo dňa 14.10.2019 sp. zn. 14C 11/2017, návrh na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony a návrh na vydanie neodkladného opatrenia k sp. zn. 4Ps 1/2020.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámil listinné dôkazy - žaloba č.l. 1 - 4, výzva na vrátenie daru č.l. 6, podací lístok č.l.7, výpis z KN č.l. 8-9, darovacia zmluva č.l. 22 - 23, uznesenie OS Prievidza č.l. 25, vyjadrenie právneho zástupcu žalobkyne č.l. 28, vyjadrenie žalovanej č.l. 25 - 37, návrh na obmedzenie spôsobilosti na PÚ č.l. 41 - 47, výzva k podaniu č. k. 4Ps 1/2020, vyjadrenie právneho zástupcu žalobkyne č.l. 52, podanie žalovanej č.l. 55 - 60, podanie žalovanej č.l. 61 - 64, správa z nemocnice Bojnice č.l. 65, potvrdenie MsÚ Bojnice č.l. 66, MsÚ Bojnice č.l. 69, potvrdenie o pobyte č.l. 70, uznesenie OS Prievidza č.l. 72, oznámenie právneho zástupcu žalovanej č.l. 84, 87, rozhodnutie Mesto Bojnice č.l. 90 - 91, zápisnica z výsluchu žalobkyne č.l. 95 - 98, vyjadrenie žalovanej č.l. 104 - 107, vyjadrenie žalovanej č.l. 119 - 122, uznesenie OS Prievidza č. k. 4Ps 1/2020 č.l. 123-124, odvolanie č.l. 128 - 129, odvolanie žalovanej č.l. 130 vo veci č. k. 11C 34/2019, odvolanie právneho zástupcu žalovanej vo veci č. k. 11C 34/2019 č.l. 132 - 133, uznesenie odvolacieho súdu č.l. 145 sp. zn. 5Co 24/2020, ustanovenie opatrovníka pre žalobkyňu vo veci č. k. 4Ps 1/2020 č.l. 147, pripojené spisy č. k. 6C 139/2014, 6C 98/2014 a č. k. 14C 11/2017, zápisnica z pojednávania vo veci č. k. 14C 11/2017 a darovacia zmluva na hnuťelné veci, podpis žalobkyne napísaný vlastnou rukou na pojednávani a zistil tento skutkový stav:

7. Darovaciu zmluvu uzatvorila dňa 5.októbra 2012 darkyňa I. G. (žalobkyňa) a Q.. R. G. ako obdarovaná (žalovaná). Vklad vlastníckeho práva na obdarovanú bol povolený dňa 20.11.2012 pod č. V 4666/12. Z obsahu darovacej zmluvy vyplýva, že darca je výlučným vlastníkom 4/6-ín nehnuteľností (1/2-ica + 1/6-ina) pozemok a stavba nachádzajúcich sa v k. ú. O., zapísaných v KN vedenou Správou katastra Prievidza na LV č. XXXX, rodinný dom č. s. XXX na CKN parc. č. G. s príslušenstvom, CKN parc. č. X. Žalobkyňa - zastavané plochy a nádvoria o výmere X.novembram2, CKN parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvoria o výmere XXXXm2, CKN parc. č. XXXX - záhrada o výmere XXX m2. Darca touto zmluvou daruje bezodplatne obdarovanému všetky svoje podiely (4/6-iny) nehnuteľnosti špecifikovaných v čl. I. tejto zmluvy, pričom obdarovaný dar prijíma. V čl. II. bod 3 je formulované vrátenie daru v prípade, ak sa obdarovaný bude k darcovi chovať tak, že bude hrubo porušovať dobré mravy, môže sa darca domáhať vrátenia daru. Zmluva je opatrená podpismi zmluvných strán.

8. Žalobkyňa listom zo dňa 3.novembra 2019 výzvou žiadala žalovanú o vrátenie daru, ktorú výzvu dal na vedomie svojím synom X/X-iny G., Y. G., bratovi V. G. a neteri O. Q., rod. G.. Z obsahu tejto výzvy na vrátenie daru vyplýva, že žalobkyňa žiada vrátiť podiel 4/6-iny na nehnuteľnosti rodinný dom č. 8 súp. č. XXX k. ú. O., Ul. R. na parc. č. XXXX/X. Žalobkyňa ako dôvod na vrátenie daru uviedla, že ju mrzí, že už pri podpise darovacej zmluvy ju žalovaná oklamala, hoci od začiatku ju ubezpečovala, že bude mať žalobkyňa právo v dome dožiť, nestalo sa tak. Žalobkyňa nevedela, že už v darovacej zmluve má mať výslovne napísané, že môže vo svojom dome žiť až do smrti a nikdy žalobkyňu nenapadlo, že by to tak byť nemuselo a že by žalovaná zneužila jej dôveru a stala sa tak postupne 100 % vlastníkom domu bez povinnosti nechať ju v jej dome bývať až do smrti. Rokmi sa správanie žalovanej ku žalobkyňi a členom rodiny zhoršovalo, počet návštev žalovanej v priebehu roka je možné spočítať na jednej ruke, vždy, keď prišla za žalobkyňou, správala sa neúctivo, kričala na žalobkyňu, iniciovala hádky ohľadom peňazí, odnášala bez súhlasu veci žalobkyne, vyhrážala sa jej, že ju strčí do domu dôchodcov a dom predá. Zamykala skrine, komory a aj bránu pre auto na dvore. Vzhľadom na vysoký vek žalobkyne, jej žalovaná nepomáha, za celý rok jej nezavolala, neprišla jej pomôcť upratať dom, pomoc v záhrade a neprišla ani na návštevu. Žalovanú vôbec nezaujímalo, či je žalobkyňa v poriadku, čo má jesť. Nebyť vnuka Y. a Y., žalobkyňa nevie ako by to všetko zvládla. Navyiac v tomto roku žalovaná viedla spfšku obvinení a vulgárnych nadávok na žalobkyňu, pričom si nebola vedomá, že by sa voči žalovanej nejakým spôsobom previnila. Na oslave XX rokov žalobkyne vrieskala na ňu žalovaná, nazvala ju hlupaňou, čo považuje žalobkyňa za neúctivé a neprijateľné, pretože je jej matka. Keď si zlomila v zime 2019 bedrový kĺb a bola hospitalizovaná v nemocnici, žalovanú zaujímali len šperky žalobkyne, jej úspory a dôchodok. Žiadala bezodkladne po doručení tejto výzvy, aby žalovaná vrátila dar - 4/6-inový podiel na nehnuteľnosti uvedení v tejto výzve. Žalobkyňa doručovala túto výzvu doporučené, o čom svedčí podací lístok (č.l. 7 súdneho spisu).

9. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX/XXXX zo 6.12.2019 vyplynulo, že v k. ú.XX/XXXXehnuteľnosti parc. č. XXXX/X o výmere XXX m2 - zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. XXXX/X o výmere XX m2 -

zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. XXXX o výmere 206 m² - záhrada a rodinný dom súp. č.I. na parc. č. 1XX.januára sú vo vlastníctve R. G., bytom O.. Q. je výlučným vlastníkom týchto nehnuteľností na základe - darovacej zmluvy, rozsudku č. k. 6C 139/2014 a dedičského konania č. 14D 1271/2010. Súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia uznesením zo dňa 7.januára 2020 zamietol. Poukázal na ustanovenie § 324 ods.1,2,3; § 325 ods.1,2; § 326 ods.1,2; § 327; § 328 ods.1,2; § 329 ods.1,2 Civilného sporového poriadku.

Súd vyhodnotil, že návrh žalobkyne na vydanie neodkladného opatrenia je nedôvodný, nakoľko od 9.12.2019 súd nemal informácie, že by sa konanie žalovanej opakovalo, pričom žalobkyňa súdu nepredložila žiadne relevantné dôkazy, ktorými by sa preukázala, že sa jej žalovaná predtým vyhrážala osobne, správala sa voči nej neúctivo, nemorálne a mala úmysel predať vyššie uvedené nehnuteľnosti. Hrozba zo strany žalovanej nebola bezprostredná a ktorá netrvala. Vzhľadom k tomu, že v čase vydania neodkladného opatrenia neboli súdu známe skutočnosti tvrdené žalobkyňou a súd rozhodol o tomto návrhu dňa 7.januára 2020 a nemal ani informácie, že by stav konania zo strany žalovanej pretrvával, súd návrh zamietol.

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.januára 2020.

10. Právny zástupca, ktorý žalobkyňu zastupoval v konaní až do 16.júla 2020, kedy SMS-kou oznámil žalobkyňi, že ju zastupovať v konaní nebude.

Vo svojom písomnom stanovisku zo dňa 23.január 2020 uviedol, že žalobkyňa nerada podala túto žalobu a dobre sa oboznámil so skutkovým stavom, v ktorom sa žalobkyňa nachádzala.

Uviedol, že žalobkyňa výzvu na vrátenie daru neurobila pod nátlakom ani bez znalosti právnych dôsledkov svojho konania. Situácia žalobkyne bola natoľko kritická, že po zvážení všetkých možných riešení dala pokyn na podanie takejto žaloby a tiež podanie neodkladného opatrenia. Výzvu, ktorú žalobkyňa zaslala žalovanej na vrátenie daru predchádzala vzhľadom na útočné správanie žalovanej voči žalobkyňi a voči členom jej rodiny. Žalovaná dohodu o vrátení daru nepodpísala a dar nevrátila žalobkyňi. Z obsahu vyjadrenia žalovanej je zrejmé, že v rodine sú narušené vzťahy a žalovaná je v konflikte so všetkými blízkymi príbuznými. Všetci sa proti nej spojili s cieľom pripraviť ju o spravodlivo získaný majetok. Opísala žalobkyňu ako matku, ktorá je nesvojprávna a nevládna. Jej synovia sú zmanipulovaní, sprostí a zadlžení. Jej brat a jeho žena konajú výlučne v jej neprospech. Žalobkyňa sa nechce presťahovať do bytu žalovanej v Bratislave, kde by sa o ňu postarala, hoci snaha zo strany žalovanej bola. Synovia žalovanej sú nešťastní zo správania svojej matky k ich starkej, žalobkyňi. Podľa nich je ich matka, žalovaná chorá a potrebuje odbornú lekársku pomoc. Je aktívnou účastníčkou desiatok súdnych sporov a iniciovala desiatky trestných oznámení na jej vlastných susedov v bytovom dome v Bratislave. Neustále susedov nahráva na kameru, je presvedčená, že ju sledujú, ubližujú jej a podľa ich vyjadrenia je to práve duševný stav žalovanej. Tento by mal byť skúmaný odborne a mala by sa žalovanej poskytnúť adekvátna lekárska starostlivosť.

11. Žalovaná dňa 1.decembra 2019 doručila Okresnej prokuratúre Prievidza trestné oznámenie na O. Q., V. G. Y. a Y. G. pre podozrenie z trestného činu neoprávneného zásahu do práva k domu, trestného činu krádeže, ohovárania, krivého obvinenia, podvodu na chránenej osobe s úmyslom spôsobiť jej majetkovú ujmu a trestného činu nebezpečného vyhrážania zabitím a podobne a iných trestných činov.

12. Z lekárskej prepúšťacej správy Nemocnice s poliklinikou Prievidza, so sídlom Bojnice zo dňa 10.10.2019 vyplýva, že žalobkyňa bola hospitalizovaná v nemocnici pre zlomenie si bedrového kĺbu. Po prepustení bol doporučený rehabilitačný program, dýchacie cvičenia, polohovanie ľavej dolnej končatiny. Žalobkyňa bola vyšetrená na lôžku po operácii a psychiatricka Q.. J. Q. uviedla v tejto správe, že bolo naznačené paranoidné nastavenie voči vnučke, organická porucha s bludmi, spontánne udávanie starosti ohľadom vnučky, ktorá sa vydala za bývalého farára, že ich doma počuje ako sa rozprávajú, len doma má bludy a je paranoidná. Podľa príbuzných je neusmerniteľná. Nechcela sa ďalej k nim vyjadrovať a uviedla, že to si nechá pre seba.

13. Zo žiadosti o posúdenie odkázanosti na sociálnu službu vystavená Mestom Bojnice vyplýva, že žalobkyňa je vdova, druh sociálnej služby je vyznačené zariadenie pre seniorov, ktoré sa má poskytnúť celoročne. Táto žiadosť o posúdenie odkázanosti na sociálnu službu formou zariadenia pre seniorov je spísaná dňa 21.10.2019 a podpísaná žiadateľom /G./.

14. Z rozhodnutia Mesta Bojnice zo dňa 24.10.2019 vo veci odkázanosti na sociálnu službu vyplýva, že žalobkyňa je odkázaná na sociálnu službu v zariadení pre seniorov podľa z. č. 448/2008 Z. z.

a posudku o odkázanosti na sociálnu službu zo dňa 22.10.2019 a dosiahla 5.stupeň odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.10.2019.

15. Mestský úrad Bojnice potvrdil, že žalobkyňa je prihlásená na trvalý pobyt v O., Ul. R. súp. č. XXX a orientačné číslo 8 od 2.8.1975. Toto potvrdenie bolo vydané dňa 9.10.2019.

16. Z ďalšieho potvrdenia o pobyte vyplýva, že žalobkyňa má prechodný pobyt od 13.11.2019 do 12.11.2034 na adrese O. - W. Q., Ul. S., súp. č. XXXX, orientačné číslo XX a číslo bytu XX.

17. Z ďalšieho písomného stanoviska žalovanej zo dňa 5.marca 2020 vyplýva, že žalovaná považuje žalobu žalobkyne za nedôvodnú, pretože pre úspešnosť takejto žaloby o určenie vlastníckeho práva z dôvodu domoženia sa vrátenia daru je, že žalujúca strana tvrdí a je jednoznačne preukázané, že žalovaná sama sa voči nej alebo členom rodiny chovala v hrubom rozpore s dobrými mravmi (§ 630 Občianskeho zákona).

Uviedla, že voči svojej matke, žalobkyňi sa nikdy nechovala v hrubom rozpore s dobrými mravmi a jej vzťahy voči nej alebo členom rodiny nepovažuje za nijak neštandardné a už vôbec nie za konanie v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Ani skutočnosť, že so svojim bratom O. a údajne aj s jej synmi nemá dobré vzťahy, uviedla, že využíva dostupné právne prostriedky na hájenie si svojich práv.

O svoju matku sa aktívne zaujíma, má ju rada a zároveň aj žalobkyňa má rada žalovanú. Pravidelne ju navštevuje, zaujíma sa o jej potreby v rámci svojich možností, pretože býva v Bratislave. Žalobkyňi nosí ovocie a iné veci, vyvíja iniciatívu, aby bolo o ňu s prihliadnutím na jej vek a zdravotný stav aj dobre postarané. Žalovaná dlhodobo žije v Bratislave, kde má trvalý pobyt a opakovane žalobkyňi navrhovala, aby sa ku nej presťahovala a mohla sa tak o ňu postarať, lebo v Bojniciach jej starostlivosť nemá kto poskytnúť. Jej návrhy však žalobkyňa odmieta stále a trvá na tom, že chce dožiť v Bojniciach, kde ju žalovaná môže iba navštevovať, ale nie sa o ňu osobne postarať a byť jej stále k dispozícii. Nikdy neurobila a ani neurobí nič, čím by svojej matke ublížila. Vzťah žalobkyne k nej vyplýva z jej vyjadrení, že má žalovanú ako dcéru rada, že sa o ňu zaujíma, chodí ju navštevovať, toto tvrdí potom, čo jej darovala svoj podiel 4/6-iny. Trvala na tom, že sa k žalobkyňi nechovala v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Ďalej uviedla, že výzvu na vrátenie daru nepísala žalobkyňa. Pripustila, že možno ju iba žalobkyňa podpísala. Podľa obsahu a výrazov v tejto výzve predpokladá, že to písala rodina jej brata. Aj podanie žaloby inicioval jej brat V. G., jeho dcéra O. Q. a jej manžel G. bývalý katolícky farár v O.h. Jej neter O. Q. žalovanú fyzicky napadla na verejnom chodníku, ktorého svedkom bola aj žalobkyňa. Od tohto incidentu žalobkyňa s nimi nekomunikuje, nenávidí ich a nevie im prísť na meno a vie to celá rodina. V poslednom období sa zhoršil psychický stav žalobkyne.

Žalovaná je teraz vlastníčkou celej domovej nehnuteľnosti, je to jedna časť rodinného domu a druhú časť vlastní XXXX s manželom. Ide v podstate o dvojdom, ktorý má spoločnú stenu s domom jej netere. Žalovaná sa stala vlastníkom 1/6-iny podielu rodinného domu po otcovi, toto vysúdila od brata, aby sa stala výlučnou vlastníčkou tejto nehnuteľnosti. Jej brat V. sa snažil, aby sa rodinný dom dostal do jeho rodiny, ale žalobkyňa chcela, aby sa dom predal úplne cudzej osobe, aby rodinu vytriestala.

Do októbra 2019 sa v ich vzťahu nič nezmenilo a žalobkyňa ani nespomenula vrátenie daru. Túto situáciu po úraze, po októbri 2019 využil jej brat G. aj so svojou rodinou a po žalobkyňinom úraze a zhoršenia psychického stavu situáciu využil. Žalobkyňa má synov žalovanej rada, verí im a jej brat XXCsa chce dostať k 4/6-inám domu a to lacno, aby aj druhá časť dvojdomu sa dostala do jeho vlastníctva s jeho rodinou, lebo nechcú mať cez priečku cudzích susedov. Ako dôkaz poukázala na zápisnicu z pojednávania Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 14C 11/2017.

Žalobkyňa má problém chodiť s dvomi barlami po rovnom teréne, to bolo v čase, keď bola prepustená z nemocnice 31.10.2019, preto si nevie predstaviť, ako sa môže zregenerovať v rodinnom dome, kde sú schody bez sprchového kúta a pri neschopnom a agresívnom bratovi, ktorý sa o ňu nevedel s rodinou postarať ani, keď bola v nemocnici. Uviedla, že obaja jej synovia sú zadlžení. Preto žalovaná predpokladá, že sa dostali synovia do vážnych finančných problémov, ktoré vo svojom podaní právny zástupca žalobkyne len prehýbil a keďže jej synovia už tušili, že by mohli prísť o oveľa väčší majetok ako sú 4/6-iny domu žalovanej, radi by žalovanú označili za psychiatricky narušenú.

Navrhla vypočuť ako svedkov na zadlženosť, majetkové a finančné pomery svojich synov.

Jej syn XXXXpodal na ňu trestné oznámenie za výber peňazí z účtu žalobkyne, pričom mala žalovaná dispozičné právo k jej účtu a hradí jej výdavky. Dokonca je žalobkyňa jej dlžná nejaké peniaze.

18. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 29.januára 2020 návrh žalovanej na prerušenie konania zamietol a odvolací súd, súd druhej inštancie uznesenie súdu prvej inštancie svojím uznesením zo dňa 27.mája 2020 potvrdil.

19. Z výsluchu žalobkyne do zápisnice dňa 6.februára 2020 vyplynulo, že od prepustenia od októbra 2019 je umiestnená v Dome sociálnych služieb v S., kde je spokojná. V tomto zariadení nemá evidovaný žiaden pobyt. Chcela by sa vrátiť do rodinného domu v Bojniciach. Uviedla, že nenavrhla darovať svoje 4/6-iny nehnuteľnosti žalovanej, ale takýto návrh dala žalovaná. Darovaciu zmluvu podpísala, predložila jej ju na podpis žalovaná. Poznala a prečítala si obsah darovacej zmluvy. Nevedela uviesť, prečo žalovaná chcela 4/6-iny z jej nehnuteľnosti a nezdôvodnila jej to. V čase uzatvorenia darovacej zmluvy so žalovanou vychádzala dobre. Žalovaná po skončení vysokej školy zostala žiť v Bratislave spolu s manželom, ale teraz je už rozvedená. Má veľký byt v Bratislave, ktorý je v jej vlastníctve, kde býva sama. Žalovaná sa nechcela a ani nechce vrátiť do O. do rodinného domu, ale chcela aj chce, aby žalobkyňa išla bývať do Bratislavy. Žalobkyňa však nechcela, ani aktuálne nechce ísť bývať k žalovanej do Bratislavy. Žalobkyňa by chcela bývať v rodinnom dome. Má syna XXXX, ktorý býva v rodinnom dome, ktorý je súčasťou domovej nehnuteľnosti, teda býva v druhej polovici domu, ide o dvojdom. So synom dobre vychádza. Syn vedel o tom, že žalobkyňa chce darovať nehnuteľnosti žalovanej a kvôli tomu sa na žalobkyňu nehneval.

Manžel žalobkyne zomrel v roku 2010, s ktorými bývali v rodinnom dome, ktorého vlastníkom je teraz žalovaná.

Žalovaná navštevovala žalobkyňu sporadicky pred uzavretím darovacej zmluvy, teda pred rokom 2012, navštevovala ju raz za mesiac, raz za dva týždne, niekedy aj každý týždeň, ako kedy. Jej návštevy spočívali v tom, že sa po dome poobzerala, pochodila po záhrade, pýtala sa, či niečo nepotrebuje, keď išla do mesta. Nevarila jej, neupratala a nepomohla jej. Keď žalobkyňa potrebovala pomôcť pri návšteve lekára, žalovaná prišla do Bojníc a išla so žalobkyňou k očnému lekárovi, k obvodnému lekárovi... Žalovaná na návštevy k žalobkyňi chodila vlakom, lebo nemá osobné motorové vozidlo. Komunikovali spolu, nemali žiadne roztržky medzi sebou, ale žalovanú opísala ako osobu, ktorá je svojrázna a čo ona povie, tak to je aj pravda.

Pred uzavretím darovacej zmluvy, pred rokom 2012 mala žalobkyňa dobrý zdravotný stav a na žiadne ochorenia sa neliečila a ani teraz sa nelieči. Vychádzala so synom V. dobre. Keď bolo treba, tak jej pomohol.

Synovia žalovanej bývajú obidvaja v Bratislave a deti jej syna V. sú dospelé a nebývajú v spoločnej domácnosti so svojím otcom.

Po uzavretí darovacej zmluvy, teda po roku 2012 žalovaná chodila žalobkyňu navštevovať, ale tiež sporadicky, ale správanie k nej sa zhoršilo. Správala sa ku nej odmerane. Zobrala z domu napr. knihy, televízor, obraz a povedala, že „mami, Ty to nepotrebuješ“ a jednoducho si to zobrala. Zobrala žalobkyňi aj počítač. Správanie žalovanej sa vo vzťahu k žalobkyňi po smrti jej manžela, po roku 2010 zhoršilo, správala sa ku nej odmerane a takto sa správala aj k svojmu bratovi. Ako súrodenci, žalovaná so svojím bratom X.XX:XXXX, vychádzali dobre, ale bol to odmeraný vzťah. Žalovaná sa domnievala, že žalobkyňa všetko dáva synovi G. Žalovaná jej nenadávala, neurážala ju, ale bola k nej odmeraná. Nehádali sa spolu, ale vymieňali si spolu názory. Žalovaná jej hovorila, čo nemôže a môže urobiť. Vyhrážala sa, že už je žalobkyňa stará, čo s ňou bude a pôjde do Bratislavy.

Žalobkyňa si v roku 2012 zlomila pravý kĺb a bola potom v nemocnici. Pomohol jej v tom čase jej vnuk Y. aj s manželkou a žalovaná vtedy u nej doma nebola. Druhýkrát si zlomila bedrový kĺb dňa 6.10.2019, lebo padla. V čase tohto úrazu bola doma sama a vracala sa z nákupu a padla v garáži. Vtedy jej pomohol syn V., ktorý zavolať lekára a sanitka ju odviezla do Nemocnice v Bojniciach, kde bola hospitalizovaná štyri týždne. Lavý kĺb jej operovali a po operácii bola dva týždne na ODCH. V nemocnici ju navštevoval syn B., navštevovala ju aj žalovaná a bola za ňou počas štyroch týždňov asi trikrát. P. jej ovocie. V nemocnici ju navštevovali aj vnuci.

Žalovaná ju volala, aby išla bývať do Bratislavy, ale žalobkyňa nechcela v žiadnom prípade odísť do Bratislavy. Žalovaná bola toho názoru, že bude lepšie, ak by žalobkyňa bola v sociálnom zariadení. Žalobkyňa veľmi do zariadenia nechcela ísť, ale, keď to už žalovaná vybavila, tak išla. Ani neuvažovala, že by ju opatroval syn V., lebo vedela, aká je starostlivosť od chlapa, lepšie by bolo, keby mala opatrovatelku. Žalovaná v sociálnom zariadení navštevovala žalobkyňu každý týždeň, doniesla jej ovocie, kúpila rôzne drobnosti, to, čo potrebovala, ponožky a iné veci. Syn I. ju tiež navštevoval, chodil za ňou každý deň. Navštevovali ju aj vnúčence.

Teraz, keď prebieha toto súdne konanie sa žalovaná ku nej správa odmerane a drzo.

Čo sa týka nákupov, tieto si žalobkyňa zabezpečovala vždy sama, chodila na nákup taxíkom. Varila si sama, upratovala si sama a nepotrebovala opatrovatelku. Tiež si zabezpečovala práce v záhrade až do 6.10.2019, keď padla. Predtým bola sebestačná, všetko si urobila sama, dokonca si pokosila trávu aj ručnou kosačkou.

Po uzavretí darovacej zmluvy si platila všetky poplatky spojené s užívaním rodinného domu sama. Nežiadala, aby žalovaná prispievala na tieto náklady, lebo ona užívala rodinný dom. Poplatky spojené s užívaním rodinného domu zvládala, lebo jej dôchodok bol vo výške 580 eur.

Výzvu na vrátenie daru zaslala žalovanej preto, lebo chce dať rodinný dom aj jej nehnuteľnosti vnukom, teda synom žalovanej a rovnaký názor mal aj jej manžel. Tvrdila, že žalovaná jej nechce dať kľúč od rodinného domu. Žalovaná tvrdila, že žalobkyňa nemôže byť v rodinnom dome sama, môže byť len s opatrovatelkou. Syn V. jej povedal, že žalovaná vymenila v rodinnom dome zámky, že sa preto nemohol do rodinného domu dostať. Požiadala ho, aby jej doniesol nejaké veci, ale kľúč syn V. nemá. Následne jej veci, ktoré potrebovala doniesla žalovaná.

Žalovaná sa k deťom jej brata G. správala odmerane, ale komunikujú spolu. Žalovaná sa vulgárne k svojmu bratovi a k svojim deťom nesprávala, len sa správala odmerane a drzo. Nenapadla ju fyzicky, nenapadla ani svojho brata fyzicky a ani svojich synov. Polícia zasahovala vtedy, keď sa menili kľúčky na dverách v rodinnom dome.

Žalobkyňa neberie žiadne lieky. Má bolesť na nohe a nemôže spať. Nelieči sa na žiadne ochorenia, len slabšie počuje. Po operácií ľavej nohy v októbri 2019 sama cvičila, teraz sa pohybuje na barlách, ale sama neprejde, lebo ju ľavá noha bolí. Chodí tak, že ju niekto musí pridržať. Po operácií ľavého kĺbu neabsolvovala liečenie.

Žalobkyňa charakterizovala žalovanú ako panovačnú osobu a vždy musí mať pravdu. Doma úspory žiadne nemala, ale mala na pošte 920 eur, ktoré žalovaná vybrala a zaplatila z toho za penzión poplatok 440 eur. Kúpila jej nejaké veci a zvyšok peňazí jej nevrátila. Zobrala jej občiansky preukaz asi na dva dni, ale potom jej ho vrátila. Následne uviedla, že keď jej ho zobrala, nechcela jej ho dať späť. Zobrala žalobkyňu aj prsteň, ktorý jej kúpila v ZSSR. Žalovaná jej zrušila trvalý pobyt v rodinnom dome v Bojniciach. Túto informáciu má od svojho syna. Žalovaná jej povedala, že jej zabezpečí rehabilitáciu v penzióne potom, čo bola operovaná na ľavý kĺb. V tomto zariadení, ale rehabilitáciu neposkytovali, preto cvičila sama. Žalovaná jej povedala, že nemôže bývať v rodinnom dome sama, pretože sama už nemôže byť. Nepovedala jej, aký má úmysel s týmto rodinným domom, ktorého je vlastníkom. Dôchodok si vyberá osobne na pošte v Bojniciach, chodí si vyberať spolu so synom V.. Platí poplatok za pobyt v zariadení sociálnych služieb v sume 500 eur a to vedúcej zariadenia priamo do ruky. Platí aj mesačne inkaso za dom poštarke, takto uhrádza poplatok od októbra 2019 až doposiaľ.

Žalovaná pri darovaní jej nesľúbila, že môže dožiť v rodinnom dome aj po darovaní. Tvrdila, že žalovaná chce rodinný dom predať, ale žalobkyňa nesúhlasí s predajom rodinného domu. Komunikujú so žalovanou telefonicky, zaujíma sa ako sa žalobkyňa cíti. Nevedela uviesť, či sa žalovaná vyhrážala svojmu bratovi, ale hádali sa ohľadom výmeny kľučiek.

Žalovaná nemá dobrý vzťah k svojim synom. Je k nim odmeraná.

Z výsluchu žalobkyne na pojednávaní zo dňa 16. júla 2020 vyplynulo, že svoje rozhodnutie vrátiť sa do rodinného domu nezmenila, chce sa do rodinného domu vrátiť a chce, aby jej žalovaná vrátila dar, t. j. 4/6-iny rodinného domu a nehnuteľnosti, ktoré jej darovala darovacou zmluvou. Aj počas druhého výsluchu bola žalobkyňa umiestnená v DSS v Kanianke. Uviedla, že podnet na uzavretie darovacej zmluvy dala žalovaná. K úrazu z októbra 2019 navyiac uviedla, že sa po operácií cítila zle, bola tri týždne po operácií v nemocnici a z toho dva týždne bola na ODCH (oddelenie pre dlhodobu chorých). Po operácií a prepustení z nemocnice nemala kde ísť, preto išla do domu sociálnych služieb. Cítila sa zle po operácií preto, lebo to bol stav po operácií. Dobro sa cítila po psychickej stránke. Nebola po operácií agresívna, nenadávala personálu nemocnice a ani na návšteve. Vedela posúdiť svoje konanie. Neuvažovala o predaji rodinného domu inej osobe. Jej syn V. ju nahováral, aby sa vrátila z DSS do rodinného domu v Bojniciach. Uviedla, že o synom vychádza dobre, ale aj vychádzala dobre, nehnevá sa s ním a tiež sa nehnevá ani so žalovanou. Žalovaná ju informovala, že ak by sa žalobkyňu niečo stalo, nebude sa môcť o ňu v Bojniciach postarať a nevolala ju do Bratislavy, aby sa o ňu postarala. Pomáhal jej len syn V., keď bolo treba. V nemocnici ju informovali, že po operácií bude potrebovať sústavnú starostlivosť. V novembri 2019 sa sťažovala žalovanej, že jej syn Peter aj vnuci chceli, aby sa odsťahovala späť do rodinného domu. Sťažovala sa o tomto žalovanej. Žalobkyňa aj naďalej chválila starostlivosť v dome sociálnych služieb. Uviedla, že ona je skromná, páči sa jej tam, ale radšej by išla domov. Tvrdila, že na Mestskom úrade v Bojniciach jej sľúbili opatrovatelku, preto by chcela ísť späť do rodinného domu. Ďalej uviedla, že žalovaná nemala dispozičné právo k jej účtu. Nemá účet a ani vkladnú knižku a dôchodok jej nosí poštarke.

Listinu označenú ako vrátenie daru z 3.11.2019 podpísala ona svojím podpisom. Asi jej vnuk Y. napísal listinu o vrátenie daru pre žalovanú a ona listinu podpísala v Bojniciach. Uviedla, že vychádza s vnukmi, s deťmi žalovanej veľmi dobre. Y. O.býva v Bratislava a Y. býva v V. Navštevujú ju niekedy aj každý týždeň v dome sociálnych služieb. V tomto roku ju žalovaná navštívila tri až štyrikrát, inak chodí dvakrát do mesiaca a donesie jej ovocie. Hoci žalovaná peniaze nepýtala, v tomto roku jej dala 20 eur alebo 50 eur. Po zdravotnej stránke sa cíti dobre, neberie žiadne lieky a lekár jej žiadne lieky ani nepredpísal. Posťažovala sa na ľavú nohu, ktorá ju bolí, ale lieky neberie. Nemá cukrovku ani vysoký tlak. Uviedla, že jej vnuci, synovia žalovanej jej povedali, aby žiadala vrátiť dar od ich matky (žalovanej). Vnuci chceli, aby sa vrátila do rodinného domu, ale aj ona sa chcela vrátiť, lebo tam si najlepšie oddýchne. Vie, že jej treba pomôcť. Pozná obsah listiny o vrátení daru. Listinu o vrátení daru nikomu nedala. V listine o vrátení daru je spomenutá aj vnučka O. Q., ktorá túto listinu nemá. Darovacia zmluva na hnuťelný majetok z 28.11.2011 je listina, ktorá bola daná na nahliadnutie žalobkyňi, ktorá tvrdila na pojednávaní, že podpis na tejto listine nie je jej podpisom. Rovnako uviedla, že ani podpis na listine z 5.10.2012, ktorý list je bez označenia tiež nie je jej podpisom. Týmto chcela žalovaná poukázať na to, že žalobkyňa nehovorí pravdu. Žalobkyňa si nepamätala, že povedala žalovanej pri návšteve v októbri 2019 v nemocnici, že chce predať rodinný dom. Nepamätala si na túto skutočnosť. Tiež uviedla, že žalovaná jej nepovedala pri uzatváraní darovacej zmluvy, že ju nechá v rodinnom dome bývať až do smrti. Pred úrazom ľavej nohy, pred októbrom 2019 jej syn V. pomáhal tým, že jej chodil vysypať smeti a chodil na nákup. Doma mala úspory v hodnote od 200 eur do 300 eur a mala odložené úspory aj u svojho syna. Tvrdila, že nemá bankový účet. Uviedla, že so synom vychádzala dobre vždy. Syn žalobkyne V. sa nehneval na žalobkyňu, keď darovala 4/6-iny svojich nehnuteľností žalovanej. Nenadáva jej. Ďalej tvrdila, že žalovanej previedla rodinný dom podiel 4/6-iny, lebo ju presvedčila, že sa bude o ňu starať. Ak by žalovaná vrátila žalobkyňi podiel 4/6-iny nehnuteľností, darovala by tento podiel svojím vnukom zo strany žalovanej. Keď žalobkyňa opísala žalovanú ako odmeranú, chápe to tak, že žalovaná si ju nevšímalá. Nevedela uviesť, či žalovaná komunikuje s deťmi svojho brata V.. Žalobkyňa od zlomenia ľavej nohy nebola v rodinnom dome v O.. Tvrdila, že jej žalovaná zobrala z domu prsteň, ktorý jej kúpila, zobrala ho v čase, keď bola ešte doma. Platí poštárke to, čo príde ako noviny a digi. Žalobkyňa má zlý vzťah s vnučkou O. Q. odvtedy, ako sa žalovaná s ňou pobila. Potom uviedla, že s ňou má dobrý vzťah. Pred pobytom žalobkyne v DSS dom upratovala žalobkyňa. Žalovaná si nepýtala od žalobkyne peniaze. Žiadny dom v Banskej Štiavnici nepredala. Do DSS išla preto, lebo nemal ju kto opatриť.

Žalobkyňa má dôchodok vo výške 574 eur a poplatok v DSS je 440 eur. Má nejaké peniaze nasporené, dlhy a pôžičky nemá. Neberie žiadne psychiatrické lieky a ani iné lieky.

20. Z výsluchu žalovanej súd zistil, že celú situáciu ohľadom darovania rodinného domu využil jej brat V., ktorý nahovoril jej matku, žalobkyňu, ktorá je ovplyvniteľná. Keď bola žalovaná pozrieť žalobkyňu v nemocnici po druhom úraze, teda úraze ľavej nohy v októbri 2019 žalobkyňa jej povedala, že deti žalovanej potrebujú peniaze, pričom ich žalobkyňa má veľmi rada a chcela im dať svoje 4/6-iny nehnuteľností. V podstate išlo o ten podiel nehnuteľností 4/6-iny, ktoré darovala žalobkyňa darovacou zmluvou žalovanej. Jej brat V.a chcel dostať k majetku žalobkyne, teda ku 4/6-inám nehnuteľností a potom by ich žalobkyňa dala jej synom a jej brat XXCby synov vyplatil a mohol by disponovať s touto nehnuteľnosťou. Za týmto všetkým bola bratova dcéraXX/XXXX.aj so svojím mužom. Synovia žalovanej sú zadlžení obidvaja, potrebujú peniaze a sú naivní. Toto povedala žalobkyňa žalovanej pri prvej návšteve v nemocnici v októbri 2019. O svojom tvrdení, že by jej brat V. vyplatil synov svedčí aj jeho výpoveď v zápisnici v konaní č. 14C 11/2017. Žalovaná má vo svojej dispozícii kľúče od rodinného domu od novembra 2019, ale žalobkyňa kľúče od rodinného domu nemá. Zdôraznila, že žalobkyňa je v DSS z dôvodu jej zdravotného stavu. Žalovaná kúpila od svojho brata V. v roku 2016 1/6-inu tejto nehnuteľnosti. Podotkla, že išlo o súdne rozhodnutie. Tvrdila, že žalobkyňa chcela svoj podiel na nehnuteľnostiach previesť darovacou zmluvou na žalovanú, sama vybavila notára a telefonovala aj do Bratislavy na podpísanie darovacej zmluvy. Išlo o notárku JUDr. Vyskokovú, ktorá vec zabezpečila. Práve kvôli podpísaniu darovacej zmluvy prišla do Prievidze. Žalobkyňa darovanie svojho podielu odôvodnila tým, že brat žalovanej dostal od rodičov viac ako ona a bola to aj pravda. Žalovaná aktuálne ako vlastníčka rodinného domu by sa aj do rodinného domu presťahovala z Bratislavy, ale uvažovala, že mať takých susedov akých má, t. j. brat, ktorý býva v druhej polovici domu v dvojdomu aj so svojou dcérou a jej manželom, to určite by nechcela. Žalovaná nemala výhrady, ak by žalobkyňa zostala bývať v rodinnom dome po uzavretí darovacej zmluvy, len jej vadili niektoré veci, ako napr., že matka prestala zamykať a aj iné veci. Viackrát jej povedala, že dom mohli predať už dávno niekomu inému. Poplatky spojené s užívaním rodinnému domu platila žalobkyňa až do septembra 2019 a potom inkaso uhradzovala a uhradzovala.

žalovaná až doposiaľ. Platí zálohové platby za dom a to štvrťročne. V rodinnom dome nikto nebýva, teda nie je užívaný, chodí tam len kosiť trávu, upratať a vyvetrať. Určite žalobkyňu navštevovala raz za mesiac, niekedy to bolo aj raz za dva mesiace, niekedy každý druhý týždeň, navštevovala ju sporadicky. Spolu si telefonovali a cieľom, resp. účelom jej návštevy u žalobkyni bolo nielen matku navštíviť, ale, aby jej pomohla podľa potreby. Nakúpila jej, išla s ňou k lekárovi, robila v záhrade okolo kvetov. O záhradu sa starala žalobkyňa sama. Chodila k žalobkyni aj na tri dni, niekedy len na otočku. Jej návštevy boli sporadické.

Žalovaná sľúbila žalobkyni opateru a starostlivosť, viackrát sa o tom rozprávali. Po prvom úraze v roku 2012 na pravom bedrovom kĺbe žalovaná ešte pracovala a starala sa o ňu mesiac. Žalobkyňa nechcela, aby sa o ňu staral brat V. alebo jeho dcéra. V tom čase spolu nekomunikovali a hnevali sa a aj sa hnevajú. V máji, resp. v júni 2011 ju dcéra jej brata fyzicky napadla, to bol ďalší dôvod, prečo chcela žalobkyňa darovať svoj podiel na rodinnom dome žalovanej. Napadnutie bolo kvôli majetku. Žalovaná sľúbila žalobkyni starostlivosť v Bratislave, ale nie v Bojniciach. Takúto starostlivosť jej ponúkla po druhom úraze ľavej nohy v októbri 2019. Aj pred uzavretím darovacej zmluvy spolu vychádzali, hodnotila ich vzťah ako stabilný, hoci žalobkyňa je svojrázna, ale vzťahy podľa nej mali dobré. Dobre vychádzali až do úrazu do októbra 2019 a po tomto úraze bol pre ňu šok, že žalobkyňa žiadala vrátiť dar a to nehnuteľnosti v podiele 4/6-iny. Naposledy videla žalobkyňu v auguste 2019, keď bola so svojimi synmi u nej na návšteve a bolo to poslednýkrát pred úrazom, ktorý bol v októbri 2019.

Po prvom úraze žalobkyňa chodila s barlou, používala ju v podstate stále, aj pri nákupoch, na ktoré chodila taxíkmi a nepoužívala MHD. Po fyzickej stránke po prvom úraze mala dobrý zdravotný stav, dobrý zdravotný stav mala aj pred druhým úrazom v októbri 2019. Už v auguste 2019 sa jej javilo, že sa po psychickej stránke zdravotný stav žalobkyni zhoršil. Mala bludy, podľa nej išlo o príznaky schizofrénie a tiež demencie. Užívala lieky po prepustení z nemocnice, ale potom ich vysadila. Netrpí žiadnym vážnym ochorením, lieky neberie, len od bolesti, ak ju bolí chrbtica alebo kĺby.

Po druhom zákroku bedrového kĺbu na ľavej nohe v októbri 2019 žalobkyňa chcela ísť z nemocnice domov, trhala zábranu na posteli, videla to a potrebovala starostlivosť, ktorú jej doporučil zdravotnícky personál v nemocnici. Bolo možné jej zabezpečiť opatrovatelku cez mestský úrad, ale navyiac na 7 a pol hodiny, ale cez víkend starostlivosť by zabezpečená nebola. Druhá alternatíva bola umiestniť ju do DSS. Túto alternatívu jej oznámili, ktorú prijala pozitívne a žiadosť o umiestnenie aj podpísala. Starostlivosť tretej osoby po druhom úraze určite žalobkyňa potrebovala. V DSS žalobkyňu navštevovala nepravidelne a pri posledných návštevách sa pohádali. Pred úrazom si so žalobkyňou tiež vymieňali názory. Voči žalobkyni vulgarizmy nepoužívala, neurážala ju, ale kritizovala ju za to, čo robila. Nevyhrážala sa jej predaním rodinného domu a tým, že bude umiestnená do sociálneho zariadenia. Pred druhým úrazom v roku 2019 neodvážala veci z rodinného domu patriace žalobkyni, zobrala si len tri obrázky, ktoré boli jej. Stala sa ich vlastníkom, pretože bola vlastníkom všetkých hnutelých vecí na základe darovacej zmluvy, ktorú predložila do súdneho spisu. Veci patriace žalobkyni nezobrala. V minulosti ponúkla žalovanej pomoc v Bratislave, ale takúto pomoc v Bratislave žalobkyňa odmietla. Nesprávala sa k žalobkyni neúctivo a bezočivo a amorálne. Nestalo sa, že by sťažovala žalobkyni prístup do rodinného domu zamykaním. Rodinný dom potrebuje opravy, ktoré priebežne vykonáva. Od žalobkyne nikdy peniaze nepýtala a nepýtala od nej ani šperky a úspory.

Čo sa týka vzťahu žalovanej k ostatným členom rodiny uviedla, že žalovaná mala dobrý vzťah so žalobkyňou do času, kým žalobkyňa nežiadala vrátiť dar, čo ju šokovalo a s bratom a s jeho dcérou a zaťom sa nerozpráva od roku 2011, teda odvtedy, ako dcéra jej brata ju fyzicky napadla. Odvtedy spolu nekomunikujú. Na výzvu na vrátenie daru nereagovala. Výzvu na vrátenie daru poslal jej syn z Bratislavy. Žalobkyňa sa na pobyt v DSS nestážovala, práve naopak bola veľmi spokojná, ale z informácie personálu vie, že s matkou sa ťažko jedná. Personál ju informoval, že žalobkyňu navštevuje jej bratXXXX. Od úrazu v roku 2019 začali spolu aj komunikovať. Žalovaná nevymenila na rodinnom dome prvotne kľúče od domu, ale žalobkyňa v októbri 2019 po úraze dala kľúče jej bratovi, preto následne kľúče vymenila. Následne vymenil kľúče na dome brat a následne vymenila kľúče zase ona. Teda predpokladá, že brat už kľúče od domu nemá. Trvalý pobyt žalobkyni nezrušila, ale vybavila jej prechodný pobyt v Bratislave a preto potrebovala jej občiansky preukaz. Medzitým jej však brat vybavil nový občiansky preukaz. Túto listinu však neodcudzila. Z účtu žalobkyne v Poštovej banke vybrala finančné prostriedky. Na tento účet jej chodí aj dôchodok, vybrala 360 eur 24.10.2019, lebo musela platiť nejaké náklady v DSS a žalobkyňa má nižší dôchodok ako boli poplatky. Nevedela uviesť, či žalobkyňa aktuálne má ešte účet v Poštovej banke a nevedel to uviesť ani personál v DSS, ale má k účtu dispozičné právo.

Pri hodnotení aktuálneho zdravotného stavu žalobkyne uviedla, že pohybuje sa stále s dvomi barlami, nie je samostatná a po psychickej stránke nie je na tom dobre. Poplatok za DSS sa platí 440 eur, je to suma, ktorú žalobkyňa platí z dôchodku, preto nie je potrebné doplácať.

Z rodinného domu zobrala notebook, ktorý podľa darovacej zmluvy patril žalovanej.

Žalovaná mala do októbra 2019 normálne vzťahy so svojimi deťmi. Starší syn býva v V. V. pri O., je ženatý a má dve deti. Pracuje a má úver. Jeho manželka je na materskej dovolenke. Mladší syn sa len chystá ženiť, nemá deti, ale kúpil si dom na úver, či pracuje, to uviesť nevedela. Naposledy pracoval. Všetci sa stretli v auguste 2019 u žalobkyne, spolu tam brúsili a lakovali budovu v záhrade. Išlo o hospodársku budovu, ale od úrazu a od požiadavky o vrátenie daru prestali spolu komunikovať.

Nevedela uviesť, čo bude robiť s rodinným domom v budúcnosti, pretože nemôže donekonečna rodinný dom udržiavať. Žalovaná pracuje, preto sa nemôže presťahovať do O. do rodinného domu. Fyzicky žalobkyňa nenapadla.

Navrhujem žalobu zamietnuť.

21. Právny zástupca žalovanej vo svojom prednese uviedol, že okrem už prednesených argumentov, najmä z hľadiska právneho posúdenia veci uvádza, že v skutkových tvrdeniach žalobkyne existuje množstvo rozporov a tieto jej tvrdenia sú vzájomne nekonzistentné. Pri darovaní podielu 4/6-ín rodinného domu, ktoré sú predmetom sporu sa žalobkyňa slobodne rozhodovala a rozhodla darovaciu zmluvu, mohla a nemusela podpísať, avšak podpísala ju a s tým právny poriadok spája aj právne následky. Poukázal na tvrdenia žalobkyne o tom, že výzvu na vrátenie daru, napr. podpísala v Bojniciach, pričom v texte je uvedené, Kanianka. Zároveň je zrejmé z jej výpovedí, že jej ani nie je zrejmé, kto túto výzvu písal, čo je jej obsahom ani kto ju zaslal a odkiaľ. Vo vzťahu k skutkovým tvrdeniam o tom, že žalovaná dostáva od žalobkyne peniaze, hoci si ich nepýta uviedol, že takéto tvrdenie pôsobí prinajmenšom nelogicky popri tvrdeniach o tom, že by malo existovať nejaké vážne narušenie rodinných vzťahov a správanie v hrubom rozpore s dobrými mravmi zo strany žalovanej. Žalobkyňa zároveň potvrdila, že sa so žalovanou nedohodli na tom, že žalobkyňa v rodinnom dome do smrti dožije, čo si vlastne priamo odporuje s textom žaloby, ako aj výzvy na vrátenie daru, o ktorú opiera svoj nárok. Vyjadrenia, ktoré žalobkyňa na tomto pojednávaní zopakovala, teraz budem citovať „do vlastného domu ma nepustila“ iba preukazujú to, že žalobkyňa si aktuálne riadne neuvedomuje aké právne účinky má darovacia zmluva, úkon vrátenia daru a v podstate ani čo je predmetom súdneho konania a vlastníckeho práva ako takého. Medzi účastníkmi alebo stranami sporu je nesporné, že žalobkyňa nechce rodinný dom pre seba, ale chce ho darovať svojim vnukom, súčasne synom žalovanej, teda vlastne o dom nemá záujem. Z týchto skutočností je celkom evidentné, že nie žalobkyňa, ale práve vnuci žalobkyne majú právny záujem na výsledku tohto sporu, čo spochybňuje ich nezáujatosť, nestrannosť a spôsobilosť akokoľvek vypovedať v tejto veci. Rovnaký záver je potrebné vysloviť aj v súvislosti s ďalšími navrhovanými svedeckými výpoveďami zo strany bývalého právneho zástupcu žalobkyne. Mal za to, že už z výpovedí strán sporu a nesporných tvrdení je celkom dostatočne zistený skutkový stav v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že žaloba je nedôvodná. Ďalšie dokazovanie z jeho pohľadu nie je spôsobilé takýto záver zmeniť a navrhol, aby súd rozhodol tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu a žalovanej prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

22. Na Okresnom súde Prievidza je vedené konanie pod sp. zn. 4Ps 1/2020 o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony.

Súd prvej inštancie návrh S.. o nariadenie neodkladného opatrenia zamietol uznesením zo dňa 26.februára 2020 s odôvodnením voči jej matke I. G., že navrhovateľka neosvedčila bez žiadnych relevantných dôkazov návrh na neodkladné opatrenie, neosvedčila potrebu neodkladnej úpravy pomerov, pričom výrok neodkladného opatrenia je totožný s výrokom vo veci samej. Navrhovateľka opísala skutočnosti, ktoré však neosvedčia, že by posudzovaná uzatvárala úverové zmluvy, nakladala s hnutelným a nehnuteľným majetkom a či takýto majetok vôbec má. Posudzovaná v čase vydania tohto uznesenia je umiestnená v Stredisku sociálnych služieb v Kanianke.

Voči tomuto uzneseniu podala navrhovateľka odvolanie a odvolací súd, súd druhej inštancie uznesením zo dňa 9.júla 2020 sp. zn. 17CoP 33/2020 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Súd vo veci obmedzenia spôsobilosti na právne úkony doposiaľ nerozhodol.

23. Z pripojeného spisu a rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 6.mája 2016 sp. zn. 6C 139/2014 vyplýva, že súd rozsudkom rozhodol o návrhu navrhovateľky Q.. R. G., bytom Bratislava proti

odporcovi V. G., bytom O. o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva tak, že zrušil podielové spoluvlastníctvo týchto účastníkov konania v X/X-ine k celku a V. G. v 1/6-ine k celku nehnuteľnostiam v k. ú. O., zapísaných na LV č. XXXX na parc. reg. „C“ č. XXXX/X o výmere XXX mX - zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. „C“ č. X/X-ine o výmere XX.XXX m2 - zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. „C“ č. XXXX o výmere XXX m2 - záhrada a rodinný dom s. č. XXX na parc. reg. „C“ č. XX.XXX a vyporiadal podielové spoluvlastníctvo tak, že spoluvlastnícky podiel odporcu X.X.XXXX. vo veľkosti 1/6-ine k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam prikázal v celosti do vlastníctva navrhovateľky, ktorá bola povinná zaplatiť odporcovi náhradu za spoluvlastnícky podiel vo výške 15.650 eur v lehote do 90-tich dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 6.6.2016.

24. Súd zistil z pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 6C 98/2014, že žalobkyňa Q.. R. G. podala žalobu proti žalovaným O. Q. a jej manželovi o náhradu škody a iné, ale doposiaľ súd vo veci nerozhodol. Bolo nariadené znalecké dokazovanie z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgia, úrazová chirurgia a to uznesením zo dňa 20.júla 2020.

25. Z ďalšieho pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 14C 11/2017 súd zistil, že žalobkyňa Q.. R. G. podala žalobu proti žalovaným X.XXX Q. a manželovi Q.. V. Q. o zaplatenie sumy 3.000 eur z titulu náhrady majetkovej škody a zároveň žiadala, aby žalovaní nevstupovali bez súhlasu žalobkyne na jej pozemok, vrátane strechy.

Zo spisu súd zistil, že súd žalobu žalobkyne zamietol rozsudkom zo dňa 19.júna 2020; návrh žalovaných na prerušenie konania zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žalovaní majú nárok proti žalobkyni na náhradu trov konania vo výške 100 % a žalobkyňa je povinná nahradiť Slovenskej republike trovy štátu.

Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že súd sa najskôr zaoberal námietkou premlčania vznesenou žalovanými, ktorá vychádzala z toho, že žalobkyňa po uplynutí premlčacej doby zmenila v priebehu konania svoj žalobný nárok tak, že sa domáhala uvedenia svojej veci, rodinného domu do pôvodného stavu. Pôvodne sa žalobkyňa domáhala zaplatenia náhrady škody spoločne a nerozdielne od žalovaných v sume 3.000 eur. Žalobkyňa sa po zmene žaloby domáhala stále náhrady škody, zmenila len požadovaný spôsob náhrady, keď sa domáhala peňažnej náhrady, ale uvedenia do pôvodného stavu, tzv. naturálnej náhrady, teda v podstate išlo o ten istý nárok na náhradu tej istej škody, len iným zákonom povoleným spôsobom, preto námietka premlčania na náhradu škody nebola dôvodná.

Podľa názoru súdu nemohla byť žalovaná škodcom, preto nemohla byť v tomto spore ani pasívne vecne legitimovaná a z tohto dôvodu súd žalobu zamietol.

Súd sa ďalej zaoberal aj zásahom žalovaného v 2.rade do domu č. XXX, či vznikla žalobkyni majetková ujma. Súd v danej veci nariadil znalecké dokazovanie a dospel po vyhodnotení jeho záveru k takému záveru, že montáž odkvapového žľabu nepodlieha stavebnému povoleniu ani ohláseniu na stavebnom úrade, teda konštatoval, že žalovaný v 2.rade tým, že realizoval montáž odkvapového žľabu aj na dome žalobkyne a montážou zvodu na spoločnej deliacej pričke nespôsobil žalobkyni žiadnu ujmu.

Z uvedeného súd dospel k záveru, že montážou odkvapového žľabu na dome vo vlastníctve žalobkyne a tiež montážou zvodu na spoločnej pričke nevznikla žalobkyni žiadna škoda, preto nemohla byť daná ani zodpovednosť žalovaného v 2.rade za škodu a nevznikla ani tak povinnosť uviesť dom žalobkyne do pôvodného stavu. Z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol aj voči žalovanému v 2.rade.

Z vylúču svedka XXXX na pojednávaní dňa 18.1.2019 vyplynulo, že jeho matka I. G. celý život klame, má paranoidnú schizofréniu, ale k lekárovi ju nie je možné dostať. Jeho matka mu neoznámila, že previedla svoje 4/6-iny na žalovanú. Zistil to až v decembri 2014 a odvtedy s matkou nekomunikujú a nechodí k nej. Matke chodí len zavinšovať, keď má nejaké sviatky.

Vec nie je právoplatne skončená.

26. Žalovaná na pojednávaní dňa 16.júla 2020 predložila súdu Darovaciu zmluvu zo dňa 28.novembra 2012 uzavretú medzi I. G. ako darcom a Q.. R. G. ako obdarovanou, ktorou darovala všetok svoj hnuťelný majetok obdarovanej. Zmluva je opatrená podpismi darcu a obdarovaného.

27. Súd zhodnotením skutkového stavu dospel k záveru, že žaloba je podaná nedôvodne.

28. Podľa § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnení povinnosti,

b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

29. Podľa § 150 ods.1 cit. zákona, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

30. Podľa § 151 ods.1 cit. zákona, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

31. Podľa § 185 ods.1 cit. zákona, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

32. Podľa § 187 ods.2 cit. zákona, dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

33. Podľa § 191 ods.1 cit. zákona, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

34. Do práva na spravodlivý proces sa premieta aj zásada voľného hodnotenia dôkazov, ktorá síce nie je výslovne upravená v ústavnom poriadku, ale má svoj ústavnoprávny rozmer, lebo vyplýva z princípu nezávislosti súdov a sudcov (čl. 46 Ústavy).

Táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu.

Sporové konanie je ovládané hlavne princípom prejednávacím a princípom kontradiktórnosti, ktoré predurčujú, že ťarchu a zodpovednosť za výsledok konania nesú najmä strany sporu. Medzi povinnosťami procesných strán v sporovom konaní patrí predovšetkým tvrdenie rozhodných skutočností a navrhovanie dôkazov, ktorými poskytujú informácie potrebné pre rozhodnutie. Je potrebné zdôrazniť, že každé skutkové tvrdenie a každý navrhnutý dôkaz musí najprv vychádzať z vlastnej vedomosti účastníka o jeho existencii a obsahu.

Súd nemusí vykonať všetky dôkazy, ktoré navrhne strana sporu. O tom, ktoré dôkazy vykoná, rozhodne súd. Musí však dbať o to, aby z dokazovania nevylúčil taký dôkaz, ktorý má potencional preukázať rozhodujúcu skutkovú okolnosť významnú pre rozhodnutie.

35. Podľa § 630 Občianskeho zákona, darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo k členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

36. K zániku darovacieho vzťahu podľa ustanovenia § 630 Občianskeho zákona dochádza po splnení dvoch právnych skutočností. Musí byť preukázané hrubé porušenie dobrých mravov správaním sa obdarovaného voči darcovi alebo členom jeho rodiny a musí byť preukázaný jednostranný právny úkon darcu adresovaný obdarovanému, ktorým žiada vrátenie daru.

Akokoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného, ani menej významné porušenie dobrých mravov, ešte nezakladá darcovi právo domáhať sa vrátenia daru. Predpokladom úspešnej požiadavky na vrátenie daru je len také správanie sa obdarovaného, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. Pri posudzovaní konkrétneho správania sa vychádza z toho, čo ide o porušenie dosahujúce značnú intenzitu, ktoré svojím trvaním, priebehom, váhou a pôsobením nadobudlo povahu hrubého porušenia, alebo o neposkytnutie potrebnej pomoci darcovi alebo iným osobám, ktorá povinnosť vyplýva buď z právnych noriem alebo zo zmluvného vzťahu, pričom tieto osoby patria členom rodiny darcu. Obdobný význam môžu mať aj činy členov rodiny obdarovaného zhodne zamerané.

Nie bez významu je aj správanie darcu to znamená, že treba zistiť, či tento sám sa nesprával voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu alebo členom jeho rodiny. Toto negatívne správanie sa musí prejavovať objektívne, nepostačuje iba subjektívny pocit.

Preto právo darcu domáhať sa vrátenia daru nevzniká pri prostej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi, ani pri menej významnom porušení dobrých mravov zo strany obdarovaného.

Obdarovaný nie je za normálnych okolností oprávnený vrátiť predmet daru darcovi a darca nie je oprávnený žiadať vrátenie daru.

Právna úprava obsiahnutá v § 630 OZ predstavuje akúsi sankciu v podobe práva darcu domáhať sa vrátenia daru od obdarovaného, ktorý sa oproti všeobecnému očakávaniu opodstatnenému tým, že získal od darcu majetkovú hodnotu bezodplatne, nespráva k nemu alebo k členom jeho rodiny v súlade so zásadami slušnosti a poctivosti, pričom jeho závadné správanie z hľadiska svojho rozsahu a intenzity hrubo porušuje dobré mravy. Táto sankcia sa aplikuje na základe dvoch právnych skutočností:

- hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným voči darcovi a členom jeho rodiny,
- výzva darcu voči obdarovanému, ktorým sa darca domáha vrátenia daru.

Dôsledkom uvedenej sankcie je zánik darovacieho vzťahu okamihom, kedy prejav vôle darcu dôjde obdarovanému. Týmto okamihom sa obnovuje pôvodný právny vzťah. Pretože táto reštitučná povinnosť nie je osobitne upravená, je potrebné použiť ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy im najbližšie a to so zreteľom na to, čo bolo predmetom darovacej zmluvy.

Hrubým porušením dobrých mravov je zvyčajne ich porušenie značnej intenzity alebo sústavné porušovanie a to, či už fyzickým násilím, hrubými urážkami, neposkytnutím potrebnej pomoci a podobne. Nie každé správanie, ktoré nie je v súlade so spoločensky uznávanými pravidlami slušnosti správania vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi, napĺňa znaky § 630 OZ.

Aj pre úkon darcu adresovaný obdarovanému smerujúci k vráteniu daru ako jednostranný adresný právny úkon platí, že musí spĺňať náležitosti požadované Občianskym zákonníkom pre právne úkony všeobecne, teda aj náležitosti prejavu vôle v zmysle jeho určitosti /§ 37 ods.1 OZ/. Na platnosť právneho úkonu darcu smerujúceho k vráteniu daru z hľadiska jeho určitosti je nevyhnutné, aby v ňom darca uviedol konkrétne skutočnosti, v ktorých vidí hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným voči nemu alebo členom jeho rodiny. Len tak pri súčasnom splnení zákonných predpokladov podľa § 630 OZ, nastanú zamýšľané právne účinky jednostranného hmotnoprávneho úkonu darcu, t. j. zrušenie darovacej zmluvy a obnovenie jeho vlastníctva ex nunc - okamihom, kedy jeho prejav vôle došiel obdarovanému.

37. Žalobkyňa sa žalobou domáhala o určenie, že je vlastníčkou nehnuteľností označených v petite žaloby v podiele 4/6-ín.

38. Súd považoval za nespornú skutočnosť splnenie prvej podmienky - výzva daryne (žalobkyne) obdarovanej (žalovanej), aby vrátila dar písomnou výzvou zo dňa 3.novembra 2019, ktorú žalovaná prevzala, ale žiadnym spôsobom na ňu nereagovala.

Potom sa súd zaoberal splnením druhej podmienky - či žalovaná hrubo porušila dobré mravy správaním, ako to opísala žalobkyňa v žalobe.

Z vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobkyňa nepreukázala také správanie sa žalovanej voči žalobkyne, ktoré by dosahovalo značnú intenzitu, alebo by bolo sústavné tak, ako to súdna prax pre úspešné uplatnenie nároku na vrátenie daru vyžaduje a bolo by vyvolané výlučne iba konaním a správaním žalovanej bez toho, aby bolo vyvolané vzájomným správaním sa žalobkyne voči žalovanej.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobkyňa bývala v spornom rodinnom dome označenom v žalobe sama až do novembra 2019, kedy po operácii ľavého kĺbu a niekoľkotýždňovom pobyte v Nemocnici v Bojniciach sa do rodinného domu nevrátila. Po prepustení z Nemocnice v Bojniciach jej bola doporučená opatrovateľská starostlivosť. Žalobkyňa bývala v dvojdomu a v druhej polovici býval jej syn V. G..

Žalobkyňa darovala svoj podiel na nehnuteľnostiach, vrátane rodinného domu o veľkosti 4/6-ín žalovanej, svojej dcére žijúcej v Bratislave. V darovacej zmluve si zmluvné strany nedohodli právo doživotného bývania žalobkyne, ale upravili si v čl. II. bod 3, že daryňa sa môže domáhať vrátenia daru

v prípade, ak sa k nej bude obdarovaná chovať tak, že hrubo poruší dobré mravy. Aj po uzatvorení darovacej zmluvy, teda po 5. októbri 2012 žalobkyňa užívala nehnuteľnosti bez obmedzenia až do novembra 2019, kedy sa stala klientkou Domu sociálnych služieb v Kanianke (DSS). Do uvedeného obdobia platila všetky poplatky spojené s užívaním nehnuteľností, o ktoré sa starala, kosila trávu, zabezpečovala si všetky potreby, vrátane nákupov, ktoré si zabezpečovala výlučne taxíkom. V tom čase podľa jej vyjadrenia mala dobrý zdravotný stav, neliečila sa na žiadne ochorenie a nebrala žiadne lieky. Žalovaná ju do uzavretia darovacej zmluvy navštevovala sporadicky, chodila z Bratislavy raz za mesiac, niekedy raz za dva mesiace, niekedy každý týždeň a niekedy bola u nej aj dlhšie. Jej návštevy boli u žalobkyňi nepravidelné a pri návštevách, ak bolo potrebné, chodila so žalobkyňou k lekárom. Pred uzavretím darovacej zmluvy spolu komunikovali, vychádzali spolu dobre, ich vzťah žalovaná opísala ako stabilný. Niekedy žalobkyňi vytkla veci, ktoré sa jej nepáčili. Žalobkyňa bola sebestačná, nebola odkázaná na pomoc ďalšej osoby, čo žalobkyňa potvrdila.

V tom čase mala žalovaná dobré vzťahy so svojimi synmi P. a Y. G.. So svojím bratom V. a jeho dcérou O. Q. a jej manželom nekomunikujú od roku 2011, kedy O. Q. napadla žalovanú.

Po úraze žalobkyne v októbri 2019, kedy si žalobkyňa pri páde zlomila doma ľavý kĺb bola odkázaná na pomoc ďalšej osoby. Po návrate z nemocnice a doporučení personálom nemocnice sa rozhodla ísť do DSS Kanianka (pri Bojniciach), kde má zabezpečenú 24-hodinovú starostlivosť. Žalobkyňa sa rozhodla, že pôjde do DSS, kde má zabezpečenú stálu starostlivosť, lebo sama usúdila, že potrebuje pomoc. Ak by jej žalovaná zabezpečila prostredníctvom Mestského úradu Bojnice opatrovateľku do domáceho prostredia, táto by mohla žalobkyňi pomôcť len 7 a pol hodiny a bolo otáznne, či by vôbec úrad takúto opatrovateľku zabezpečil. Žalobkyňa sa po prepustení z nemocnice pohybovala o dvoch barľách a potrebovala pomoc inej osoby. Žalovaná bola ochotná sa o žalobkyňu starať, ale v Bratislave, kde býva, ale žalobkyňa nechcela ísť do Bratislavy a aktuálne tiež odmietla takúto pomoc od žalovanej, pričom na pojednávaní sa vyjadrila, že do Bratislavy nechcela a nechce ísť. Z výsluchu žalobkyne vyplynulo, že v DSS je spokojná a páči sa jej tam. Žalovaná navštevovala žalobkyňu v DSS tiež sporadicky, nosila jej tam ovocie a veci, ktoré potrebovala. Podľa informácie personálu žalobkyňu navštevoval aj jej syn V. a synovia žalovanej. Žalovaná neprestala mať záujem o žalobkyňu po celý čas, ktorý bola v DSS. Túto skutočnosť žalobkyňa nepoprela. So žalobkyňou aj naďalej spolu komunikovali. Žalobkyňa sa chcela vrátiť do rodinného domu, hoci bola odkázaná na pomoc ďalšej osoby.

Pre žalovanú bol šok, keď jej bola doručená výzva na vrátenie daru, lebo žalobkyňa nemala dôvod, aby žiadala od žalovanej dar vrátiť. So žalobkyňou sa nikdy nehnevala, mali tzv. stabilný vzťah, zaujímala sa o ňu vždy a neodmietla sa o ňu postarať po úraze ľavého kĺbu v októbri 2019, ale starostlivosť jej ponúkla v Bratislave, kde by sa mohla žalobkyňa presťahovať, čo ona odmietla. Nikdy jej vulgárne nenadávala, nesprávava sa k nej tak, ako to opisuje žalobkyňa v žalobe, neurážala ju a vulgarizmy voči nej nepoužívala.

Žalovaná po uzavretí darovacej zmluvy nechala žalobkyňu bývať v rodinnom dome, nikdy k užívaniu tejto nehnuteľnosti pripomienky nemala až do októbra 2019, kedy po operácii ľavého kĺbu už žalobkyňa potrebovala pomoc a do rodinného domu sa nevrátila, lebo sa o ňu nemal kto postarať. Nesprávava sa k nej neúctivo, amorálne a neodmietla jej pomoc, neodcudzila jej občiansky preukaz, tento potrebovala na vybavenie prechodného pobytu žalobkyne v Bratislave, ak by sa tam presťahovala. Nevybrala jej peniaze z účtu len tak, ale dňa 24.10.2019 vybrala z účtu žalobkyne 360 eur, lebo bolo potrebné zabezpečiť nejaké platby ohľadom umiestnenia žalobkyne v DSS a naviac mala žalovaná dispozičné právo k účtu žalobkyne.

Podľa žalobkyne sa správanie žalovanej zhoršilo po roku 2010, keď zomrel jej manžel. Zhoršenie správania vnímala tak, že žalovaná bola k nej odmeraná. Pri ich stretnutiach sa nehádali, len si vymieňali názory. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že ju žalovaná neurážala, fyzicky ju nenapadla, telefonovali si spolu a žalovaná sa informovala, ako sa má v DSS, ako sa cíti. Nevyhrážala sa jej, navštevovala ju v DSS každý týždeň, neurážala ju a nosila jej ovocie. Charakterizovala žalovanú ako panovačnú osobu, ktorá musí mať vždy pravdu.

Žalobkyňa neuvažovala nad tým, aby ju opatroval, resp. staral sa o ňu syn Y., čo odôvodnila tým, že predsa je to chlap a aká by to bola starostlivosť od chlapa, lepšia by bola opatrovateľka.

Žalobkyňa tiež vo svojej výpovedi uviedla, že žalovaná sa správava odmerane aj k deťom jej brata V., ale komunikujú spolu. Rovnako sa správa aj k svojím deťom, žalovaná chce, aby aj jej deti boli podriadené. K svojmu bratovi V. a k svojím deťom sa vulgárne nesprávava.

Žalobkyňa vo svojej výpovedi nepotvrdila správanie žalovanej, ktoré opísala v žalobe, teda nepotvrdila skutočnosti uvedené v žalobe, že by sa žalovaná správava tak, aby hrubo porušila dobré mravy.

Z výsluchu žalobkyne vyplynulo, že chce od žalovanej vrátiť nehnuteľnosti v podiele 4/6-iny z dôvodu, lebo tieto chce dať svojim vnukom, deťom žalovanej. Nielen jej syn V. G., ale aj jej vnuci ju nahovárali, aby sa vrátila do rodinného domu.

Žalobkyňa je v DSS spokojná, dôchodok vo výške 574 eur jej postačuje na krytie poplatku za služby poskytnuté v tomto zariadení, ktoré činia 440 eur mesačne. Žalobkyňa vie, že potrebuje pomoc, ale aj napriek tomu sa chce vrátiť do rodinného domu, lebo chce dať rodinný dom (teda jej podiel 4/6-iny) svojim vnukom.

Z uvedeného potom vyplýva, že nie pre hrubé porušenie dobrých mravov zo strany žalovanej chce žalobkyňa vrátiť dar späť, 4/6-iny nehnuteľnosti, ktoré žalovanej darovala, ale preto, že chce svoj podiel dať svojim vnukom.

Žalovaná nezobrala veci patriace žalobkyňi ako obrazy, televízor a iné z rodinného domu, zobrala si len tie veci, ktoré jej patria do vlastníctva podľa darovacej zmluvy zo dňa 28.novembra 2012, ktorou žalobkyňa darovala všetok hnuťelný majetok žalovanej.

Súd mal v konaní na základe uvedeného za preukázané, že sa žalovaná o žalobkyňu zaujímala, bola s ňou v kontakte a pomohla jej, keď bolo potrebné a takýto záujem mala aj po úraze v októbri 2019, kedy po prepustení z nemocnice bola umiestnená v DSS v S.. Žalovaná neodmietla pomoc pre žalobkyňu, bola ochotná sa o žalovanú postarať, ale v Bratislave, kde býva, ale takúto pomoc žalobkyňa odmietla. Týmto dala najavo, že nemá záujem o pomoc zo strany žalovanej.

Žalobkyňa v čase rozhodovania tejto právnej veci bola vo veku 92 rokov, ale aj v tomto veku pôsobila čulo, bola upravená, pohybovala sa pomocou barlí a za pomoci svojho vnuka prišla do pojednávacej miestnosti. Z jej fyzického zjavu bolo zrejmé, že je odkázaná na pomoc inej osoby. Žalobkyňa slabšie počuje, ale podľa jej vyjadrenia sa nelieči na vážne ochorenia a neužíva žiadne lieky.

Tak, ako súd uviedol už vyššie v konaní nebolo preukázané, že by sa žalovaná správala spôsobom, ktorým by hrubo porušila dobré mravy, že sa správala tak, ako žalobkyňa opísala v žalobe, pretože vo svojej výpovedi žalobkyňa tieto skutočnosti nepotvrdila. To, že sa žalovanej zhoršilo správanie voči žalobkyňi, že bola k nej odmeraná, alebo si vymieňali medzi sebou názory, nie je hrubé porušenie dobrých mravov a dôvod na vrátenie daru.

V konaní nebolo preukázané, že by sa žalovaná správala k členom svojej rodiny v hrubom rozpore s dobrými mravmi, pričom aj žalobkyňa uviedla, že žalovaná sa k svojmu bratovi V. vulgárne nesprávala, pričom ani nekomunikácia s členmi rodiny, nie je hrubé porušenie dobrých mravov a dôvod na vrátenie daru.

Pre úplnosť súd dodáva, že z výpovedí syna žalobkyne V. z pojednávania vo veci sp. zn.14C 11/2017 vyplýva, že od roku 2014 s matkou nekomunikujú kvôli majetku, pričom žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že so synom vychádzala aj vychádza dobre, vulgárne sa žalovaná k nemu nesprávala a ani k svojim deťom.

Súd považuje za podstatné tiež uviesť, že každé nevhodné správanie sa obdarovaného, ani menej významné porušenie dobrých mravov, ešte nezakladá darcovi právo domáhať sa vrátenia daru. V konaní súd mal za preukázané a nebolo to ani sporné, že by sa žalovaná ako obdarovaná správala tak, že by svojim konaním hrubo porušovala dobré mravy voči žalobkyňi a členom jej rodiny.

Na základe vyššie uvedených skutočností, súd žalobu zamietol.

39. Žalobkyňa v žalobe navrhla vypočuť svedkov - syna žalobkyne V. G., jej vnukov, synov žalovanej - Y. a Y. G., Q. X. a žalovaná tiež navrhla v priebehu konania vo svojich podaniach doplniť dokazovanie okrem iného výsluchom príslušníkov Policajného zboru SR, niektorých zamestnancov nemocnice, pracovníčku Mestského úradu Bojnice, pracovníčku DSS Kaniaňa (č.l. 55-60).

Žalobkyňa na otázku sudkyne na pojednávaní dňa 16. júla 2020, aké dôkazy navrhuje vykonať nereagovala. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní nenavrhol doplniť dokazovanie.

Súd rozhodne, ktoré dôkazy vykoná alebo nevykoná. Aj výsluch strany sporu je dôkazným prostriedkom, pričom strana sporu má povinnosť pravdivo a úplne uvádzať ostatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa prejednávaneho sporu.

Súd pri hodnotení dôkazov vychádzal predovšetkým z výsluchu žalobkyne ako strany sporu ako dôkazného prostriedku, ktorá má povinnosť pravdivo a úplne uvádzať rozhodujúce skutkové tvrdenia, pričom prihliadol aj na jej výsluch v priebehu konania z pojednávania zo dňa 16.júla 2020 a dospel k záveru, že nie je potrebné doplniť dokazovanie výsluchom ňou navrhovaných svedkov uvedených v žalobe vzhľadom k jej výpovedi, ktorá nepotvrdzovala skutočnosti uvedené v žalobe. Preto by výsluch navrhovaných svedkov bol nadbytočný a nevhodný a logicky by nemal žiaden význam v súvislosti s jej výpoveďami z pojednávania. Súd opakovane zdôrazňuje, že žalobkyňa vo svojej výpovedi nepotvrdila

skutočnosti uvedené v žalobe, pričom nepotvrdila, že sa žalovaná správala spôsobom, ktorý by hrubo porušoval dobré mravy. Súd pri hodnotení dôkazov vychádzal nielen z výpovedí strán sporu, prihliadol aj na obsah výzvy na vrátenie daru a na všetky skutočnosti a dôkazy, ktoré vyšli v priebehu konania najavo. Súd nemusí vykonať všetky navrhované dôkazy, pričom tým, že navrhovaných svedkov v žalobe nevypočul, nevylúčil tento dôkaz, ktorý by mal preukázať rozhodujúce skutkové okolnosti významné pre rozhodnutie súdu.

Žalobkyňa v žalobe nezdôvodnila naliehavý právny záujem na tejto určovacej žalobe a neurobila tak ani v priebehu konania. Súd dospel k záveru, že žalobkyňa nemala naliehavý právny záujem na určovacom petíte, lebo tvrdené skutočnosti v žalobe nekorešpondovali s jej výpoveďou v priebehu konania, teda tieto nepotvrdila vo svojej výpovedi. Žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na takomto určení, lebo bez tohto určenia nie je ohrozené jej právo ani jej právne postavenie a nie je ani neisté.

40. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods.1 v spojení s § 262 ods.2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na odvolací súd - súd II. inštancie, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1 CSP v spojení s § 362 ods.1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).